

¹Und der HERR redete mit Mose und sprach:²Sage Aaron und seinen Söhnen und allen Kindern Israel und sprich zu ihnen: Das ist's, was der HERR geboten hat.³Welcher aus dem Haus Israel einen Ochsen oder Lamm oder Ziege schlachtet, in dem Lager oder draußen vor dem Lager,⁴und es nicht vor die Tür der Hütte des Stifts bringt, daß es dem HERRN zum Opfer gebracht werde vor der Wohnung des HERRN, der soll des Blutes schuldig sein als der Blut vergossen hat, und solcher Mensch soll ausgerottet werden aus seinem Volk.⁵Darum sollen die Kinder Israel ihre Schlachttiere, die sie auf dem freien Feld schlachten wollen, vor den HERRN bringen vor die Tür der Hütte des Stifts zum Priester und allda ihre Dankopfer dem HERRN opfern.⁶Und der Priester soll das Blut auf den Altar des HERRN sprengen vor der Tür der Hütte des Stifts und das Fett anzünden zum süßen Geruch dem HERRN.⁷Und mitnichten sollen sie ihre Opfer hinfort den Feldteufeln opfern, mit denen sie Abgötterei treiben. Das soll ihnen ein ewiges Recht sein bei ihren Nachkommen.⁸Darum sollst du zu ihnen sagen: Welcher Mensch aus dem Hause Israel oder auch ein Fremdling, der unter euch ist, ein Opfer oder Brandopfer tut⁹und bringt's nicht vor die Tür der Hütte des Stifts, daß er's dem HERRN tue, der soll ausgerottet werden von seinem Volk.¹⁰Und welcher Mensch, er sei vom Haus Israel oder ein Fremdling unter euch, irgend Blut ißt, wider den will ich mein Antlitz setzen und will ihn mitten aus seinem Volk ausrotten.¹¹Denn des Leibes

¹وَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى،²قُلْ لِهَارُونَ وَبَنِيهِ وَجَمِيعِ بَنِي إِسْرَائِيلَ، هَذَا هُوَ الْأَمْرُ الَّذِي يُوصِي بِهِ الرَّبُّ،³كُلُّ إِنْسَانٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ يَذْبَحُ بَقْرًا أَوْ غَنَمًا أَوْ مِعْزَى فِي الْمَحَلَّةِ، أَوْ يَذْبَحُ خَارِجَ الْمَحَلَّةِ،⁴وَالِي بَابِ خِيَمَةِ الْاجْتِمَاعِ لَا يَأْتِي بِهِ لِيُقَرَّبَ قُرْبَانًا لِلرَّبِّ أَمَامَ مَسْكَنِ الرَّبِّ، يُحْسَبُ عَلَى ذَلِكَ الْإِنْسَانِ دَمٌ، قَدْ سَفَكَ دَمًا. فَيَقْطَعُ ذَلِكَ الْإِنْسَانُ مِنْ سَعْيِهِ.⁵لِكَيْ يَأْتِيَ بَنُو إِسْرَائِيلَ يَذْبَحُجْهِمُ الَّتِي يَذْبَحُونَهَا عَلَى وَجْهِ الصَّخَرَاءِ وَيَقْدُمُوهَا لِلرَّبِّ إِلَى بَابِ خِيَمَةِ الْاجْتِمَاعِ إِلَى الْكَاهِنِ، وَيَذْبَحُوهَا دَبَائِحَ سَلَامَةٍ لِلرَّبِّ.⁶وَيَرْشُ الْكَاهِنُ الدَّمَ عَلَى مَذْبَحِ الرَّبِّ لَدَى بَابِ خِيَمَةِ الْاجْتِمَاعِ، وَيُقِذُّ الشَّحْمَ لِزَاجِحَةِ سُورٍ لِلرَّبِّ. وَلَا يَذْبَحُوا بَعْدَ ذَبَائِحِهِمُ لِلتِّيُوسِ الَّتِي هُمْ يَرْزُونَ وَرَأَافَهَا. قَرِيبَةً دَهْرِيَّةً تَكُونُ هَذِهِ لَهُمْ فِي أَجْبَالِهِمْ.⁸وَتَقُولُ لَهُمْ، كُلُّ إِنْسَانٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَمِنْ الْغُرَبَاءِ الَّذِينَ يَنْزِلُونَ فِي وَسْطِكُمْ يُضْعِدُ مُحْرِقَةً أَوْ دَبِيحَةً⁹وَلَا يَأْتِي بِهَا إِلَى بَابِ خِيَمَةِ الْاجْتِمَاعِ لِيَضَعَهَا لِلرَّبِّ، يَقْطَعُ ذَلِكَ الْإِنْسَانُ مِنْ سَعْيِهِ.¹⁰وَكُلُّ إِنْسَانٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَمِنْ الْغُرَبَاءِ النَّازِلِينَ فِي وَسْطِكُمْ يَأْكُلُ دَمًا، أَجْعَلْ وَجْهِي ضِدَّ النَّفْسِ الْأَكِلَةِ الدَّمَ وَأَقْطَعُهَا مِنْ سَعْيِهَا،¹¹لَأَنَّ نَفْسَ الْجَسَدِ هِيَ فِي الدَّمَ، فَأَنَا أُعْطِيكُمْ إِيَّاهُ عَلَى الْمَذْبَحِ لِلتَّكْفِيرِ عَنْ نُفُوسِكُمْ، لَأَنَّ الدَّمَ يَكْفِّرُ عَنِ النَّفْسِ.¹²لِذَلِكَ قُلْتُ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ، لَا تَأْكُلْ نَفْسٌ مِنْكُمْ دَمًا، وَلَا يَأْكُلِ الْغَرِيبُ النَّازِلُ فِي وَسْطِكُمْ دَمًا.¹³وَكُلُّ إِنْسَانٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَمِنْ الْغُرَبَاءِ النَّازِلِينَ فِي وَسْطِكُمْ بَضْطَاذُ صَيْدٍ، وَخِشَاءُ أَوْ طَائِرًا يُؤْكَلُ، يَسْفِكُ دَمَهُ وَيُعْطِيهِ بِالشَّرَابِ.¹⁴لَأَنَّ نَفْسَ كُلِّ جَسَدٍ دَمُهُ هُوَ نَفْسِهِ. فَقُلْتُ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ، لَا تَأْكُلُوا دَمَ جَسَدٍ مَا، لَأَنَّ نَفْسَ كُلِّ جَسَدٍ هِيَ دَمُهُ. كُلُّ مَنْ أَكَلَهُ يَقْطَعُ.¹⁵وَكُلُّ إِنْسَانٍ يَأْكُلُ مَيْتَةً أَوْ قَرِيسَةً، وَطَبِيبًا كَانَ أَوْ غَرِيبًا، يَغْسِلُ ثِيَابَهُ وَيَسْتَجِمُّ بِمَاءٍ، وَيَبْقَى تَجَسًّا إِلَى الْمَسَاءِ ثُمَّ يَكُونُ طَاهِرًا.¹⁶وَإِنْ لَمْ يَغْسِلْ وَلَمْ يَرْحَضْ جَسَدَهُ يَحْمِلُ ذَنْبَهُ.

Leben ist im Blut, und ich habe es euch auf den Altar gegeben, daß eure Seelen damit versöhnt werden. Denn das Blut ist die Versöhnung, weil das Leben in ihm ist.¹² Darum habe ich gesagt den Kindern Israel: Keine Seele unter euch soll Blut essen, auch kein Fremdling, der unter euch wohnt.¹³ Und welcher Mensch, er sei vom Haus Israel oder ein Fremdling unter euch, ein Tier oder einen Vogel fängt auf der Jagd, das man ißt, der soll desselben Blut hingießen und mit Erde zuscharren.¹⁴ Denn des Leibes Leben ist in seinem Blut, solange es lebt; und ich habe den Kindern Israel gesagt: Ihr sollt keines Leibes Blut essen; denn des Leibes Leben ist in seinem Blut; wer es ißt, der soll ausgerottet werden.¹⁵ Und welche Seele ein Aas oder was vom Wild zerrissen ist, ißt, er sei ein Einheimischer oder Fremdling, der soll sein Kleid waschen und sich mit Wasser baden und unrein sein bis auf den Abend, so wird er rein.¹⁶ Wo er seine Kleider nicht waschen noch sich baden wird, so soll er seiner Missetat schuldig sein.